Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/96/EY,**
annettu 27 päivänä tammikuuta 2003,
sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

(EYVL L 37, 13.2.2003, s. 24)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/108/EY, annettu 8 päivänä joulukuuta 2003	L 345	106	31.12.2003

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/96/EY,

annettu 27 päivänä tammikuuta 2003,

sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ([4]) ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteita ovat erityisesti ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, ihmisten terveyden suojelu sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö. Politiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen sekä periaatteisiin, joiden mukaan olisi toteutettava ehkäiseviä toimia, ympäristövahinkoja olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.

(2) Ympäristöalan ja kestävän kehityksen politiikkaa ja toimintaa koskevassa yhteisön ohjelmassa (viides ympäristöä koskeva toimintaohjelma) ([5]) todetaan, että kestävän kehityksen aikaansaamiseksi tarvitaan merkittäviä muutoksia kehityksen, tuotannon, kulutuksen ja käyttäytymisen nykyisiin malleihin, ja siinä kehotetaan muun muassa vähentämään luonnonvarojen tuhlaamista ja ehkäisemään saastumista. Ohjelmassa mainitaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu eräänä sääntelyä edellyttävistä aloista, jonka osalta voidaan soveltaa jätteen ennaltaehkäisyn, hyödyntämisen ja turvallisen loppukäsittelyn periaatteita.

(3) Yhteisön jätehuoltostrategian tarkastelusta 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa komission tiedonannossa todetaan, että jos jätteen syntymistä ei voida välttää, siitä saatavat materiaalit olisi käytettävä uudelleen tai hyödynnettävä tai jäte olisi käytettävä energian tuotantoon.

(4) Yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ([6]) neuvosto korosti, että on tarpeen edistää jätteen hyödyntämistä loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrän vähentämiseksi ja luonnonvarojen säästämiseksi, erityisesti uudelleenkäytön, kierrätyksen, kompostoinnin sekä jätteen sisältämän energian hyödyntämisen avulla, sekä totesi, että valittaessa vaihtoehtoa kussakin yksittäisessä tapauksessa on otettava huomioon ympäristövaikutukset ja taloudelliset vaikutukset mutta että siihen asti, kun tieteellistä ja teknistä edistymistä on tapahtunut ja elinkaarianalyysejä kehitetty edelleen, olisi uudelleenkäyttöä ja jätteen sisältämien materiaalien hyödyntämistä pidettävä suositeltavampana silloin ja siinä määrin, kun ne ovat ympäristön kannalta parhaat vaihtoehdot. Neuvosto kehotti

([1]) EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 184 ja EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 298.
([2]) EYVL C 116, 20.4.2001, s. 38.
([3]) EYVL C 148, 18.5.2001, s. 1.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. toukokuuta 2001 (EYVL C 34 E, 7.2.2002, s. 115), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4. joulukuuta 2001 (EYVL C 110 E, 7.5.2002, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 18. joulukuuta 2002 ja neuvoston päätös, tehty 16. joulukuuta 2002.
([5]) EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.
([6]) EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

▼B

myös komissiota laatimaan niin pian kuin mahdollista suunnitelmat jatkotoimista keskeisiä jätevirtoja, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, koskevan ohjelman mukaisille hankkeille.

(5) Euroopan parlamentti kehotti 14 päivänä marraskuuta 1996 antamassaan päätöslauselmassa ([1]) komissiota tekemään ehdotuksia direktiiveiksi, jotka koskevat eräitä keskeisiä jätevirtoja, mukaan lukien sähköiset ja elektroniset jätteet, ja perustamaan tällaiset ehdotukset tuottajan vastuun periaatteeseen. Samassa päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehotti neuvostoa ja komissiota tekemään ehdotuksia toimiksi, joilla pyritään vähentämään jätteiden määrää.

(6) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY ([2]) säädetään, että erityisdirektiiveillä voidaan antaa tiettyjä tapauksia koskevia erityissäännöksiä tai täydentää direktiivin 75/442/ETY sisältämiä tiettyjen jätelajien käsittelyä koskevia säännöksiä.

(7) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä yhteisössä kasvaa nopeasti. Vaarallisten komponenttien määrä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa aiheuttaa vakavia ongelmia jätehuoltovaiheessa, eikä sähkö- ja elektroniikkalaitteita kierrätetä riittävästi.

(8) Tavoitetta parantaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoa ei voida saavuttaa tehokkaasti, jos jäsenvaltiot toimivat erikseen. Erityisesti tuottajan vastuuta koskevan periaatteen soveltaminen eri tavoin eri maissa saattaa aiheuttaa huomattavia eroja taloudellisten toimijoiden taloudellisiin rasitteisiin. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevaan jätehuoltoon liittyvien kansallisten politiikkojen erot heikentävät kierrätyspolitiikkojen tehokkuutta. Tästä syystä keskeiset perusteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla.

(9) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava tuotteisiin ja tuottajiin myyntitavasta riippumatta, etäkauppa ja sähköinen kauppa mukaan lukien. Tässä yhteydessä etämyynti- tai sähköisen kaupankäynnin kanavia käyttävien tuottajien ja jakelijoiden velvoitteet olisi, sikäli kuin käytännössä mahdollista, esitettävä samassa muodossa ja pantava täytäntöön samalla tavoin sen välttämiseksi, että muiden jakelukanavien olisi kannettava tämän direktiivin säännöksistä johtuvat kustannukset niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka on myyty etämyyntinä tai sähköisesti.

(10) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Tätä direktiiviä olisi sovellettava siten, ettei rajoiteta kaikkia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa tekemisiin joutuvia koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisten turvallisuus- ja terveysvaatimusten eikä jätehuoltoa koskevan yhteisön erityislainsäädännön, varsinkaan vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY ([3]) soveltamista.

(11) Direktiiviä 91/157/ETY on tarpeen tarkistaa mahdollisimman pian ottaen erityisesti huomioon tämä direktiivi.

(12) Tällä direktiivillä vahvistetaan tuottajan vastuun periaate, mikä osaltaan rohkaisee suunnittelemaan ja tuottamaan sähkö- ja elektroniikkalaitteita siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon niiden korjaus, mahdollinen ajantasaistaminen, uudelleenkäyttö, purkaminen ja kierrätys, sekä helpotetaan näitä toimintoja.

([1]) EYVL C 362, 2.12.1996, s. 241.

([2]) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 47, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

([3]) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

▼B

(13) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua vastaanottavan ja sitä käsittelevän jakeluhenkilöstön turvallisuuden ja terveyden takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi kansallisessa ja yhteisön lainsäädännössä olevien turvallisuus- ja terveysvaatimusten mukaisesti määriteltävä, millaisin edellytyksin jakelijat voivat kieltäytyä ottamasta vastaan laitteita.

(14) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla otetaan huomioon ja helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien purkamista ja hyödyntämistä sekä erityisesti sen uudelleenkäyttöä ja kierrätystä. Tuottajat eivät saisi estää sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä käyttämällä erityisiä suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai valmistusmenetelmiä, paitsi jos tällaisilla erityisillä suunnittelusta johtuvilla ominaisuuksilla tai valmistusmenetelmillä saavutetaan esimerkiksi ympäristönsuojelun tai turvallisuusmääräysten kannalta ylivoimaista hyötyä.

(15) Erillinen keräys on ensimmäinen edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso yhteisössä. Kuluttajien on aktiivisesti vaikutettava keräyksen onnistumiseen, ja heitä olisi rohkaistava palauttamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. Tätä varten olisi huolehdittava käytännön järjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiseksi, muun muassa järjestämällä yleisiä keräyspisteitä, joihin kotitaloudet voisivat palauttaa laitteensa vähintään maksutta.

(16) Jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet yhteisössä, jäsenvaltioiden olisi toteuttava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on vähentää sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely lajittelemattoman yhdyskuntajätteen joukossa mahdollisimman vähiin ja saavuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erillisessä keräämisessä korkea taso. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot pyrkivät luomaan tehokkaita keräysjärjestelmiä, olisi vaadittava, että ne saavuttavat kotitalouksilta peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisessä korkean keräysasteen.

(17) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely on välttämätöntä, jotta voidaan välttää pilaavien aineiden leviäminen kierrätettävään materiaaliin tai jätevirtaan. Erityinen käsittely on tehokkain tapa varmistaa, että toimitaan yhteisössä ympäristön suojelulle asetetun tason mukaisesti. Kaikkien laitosten tai yritysten, jotka suorittavat kierrätys- tai käsittelytoimintoja, olisi noudatettava tiettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotta estetään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn liittyvät ympäristöhaitat. Käsittelyssä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä olisi käytettävä parasta saatavilla olevaa tekniikkaa, sikäli kuin sillä varmistetaan ihmisten terveys ja korkeatasoinen ympäristön suojelu. Paras saatavilla oleva käsittely-, hyödyntämis- ja kierrätystekniikka voidaan määrittää tarkemmin direktiivissä 96/61/EY säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

(18) Etusijalle olisi mahdollisuuksien mukaan asetettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja sen komponenttien, osakokoonpanojen ja kuluvien materiaalien uudelleenkäyttö. Jos uudelleenkäyttö ei ole suositeltavaa, kaikki erikseen kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu olisi saatettava hyödynnettäväksi, minkä aikana kierrätyksen ja hyödyntämisen olisi oltava laajamittaista. Lisäksi tuottajia olisi rohkaistava käyttämään kierrätettyä materiaalia uusissa laitteissa.

(19) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoituksen pääperiaatteet on määriteltävä yhteisön tasolla, ja rahoitusjärjestelmien avulla on vaikutettava siihen, että keräysaste on korkea ja että tuottajan vastuun periaatetta noudatetaan.

(20) Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromu

▼B

vähintään maksutta. Tuottajien olisi sen vuoksi rahoitettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys keräyspisteistä, sen käsittely, hyödyntäminen ja loppukäsittely. Jotta tuottajan vastuun periaate saadaan hyödynnettyä mahdollisimman tehokkaasti, kunkin tuottajan olisi vastattava omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden jätehuollon rahoittamisesta. Tuottajan olisi voitava valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään. Jokaisen tuottajan olisi tuotetta markkinoille saattaessaan annettava rahallinen vakuus, jotta estetään isännättömistä tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollosta aiheutuvien kustannusten kasautuminen yhteiskunnan tai muiden tuottajien maksettavaksi. Velvollisuus rahoittaa vanhan jätteen jätehuolto olisi jaettava kaikkien olemassa olevien tuottajien kesken yhteisissä rahoitusjärjestelmissä, joihin kaikki kustannusten syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan. Yhteiset järjestelmät olisi toteutettava niin, että kapealla alalla toimivat ja pienet tuottajat, maahantuojat ja uudet tuottajat eivät jää niiden ulkopuolelle. Tuottajien olisi voitava siirtymäkauden ajan esittää vapaaehtoisesti ostajille kustannukset, jotka aiheutuvat uusia laitteita myytäessä vanhan jätteen keräyksestä, käsittelystä ja ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittavasta loppukäsittelystä. Tätä mahdollisuutta käyttävien tuottajien olisi varmistettava, että esitetyt kustannukset eivät ylitä todellisia kustannuksia.

(21) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisen onnistumisen ehdottomana edellytyksenä on, että käyttäjille tiedotetaan velvollisuudesta loppukäsitellä sähkö- ja elektroniikkalaiteromu erillään lajittelemattomista yhdyskuntajätteistä, velvollisuudesta kerätä tällainen romu erikseen sekä keräysjärjestelmistä ja niiden merkityksestä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollossa. Tällaiseen tiedottamiseen kuuluvat myös asianmukaiset merkinnät sähkö- ja elektroniikkalaitteissa, jotka voivat päätyä roskasäiliöihin tai vastaavanlaisiin yhdyskuntajätteiden keräyslaitteisiin.

(22) Tuottajien antamat tiedot laitteiden osien ja materiaalien tunnistamiseksi ovat tärkeitä, sillä ne helpottavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoa sekä erityisesti sen käsittelyä ja hyödyntämistä/kierrätystä.

(23) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on olemassa tarkastus- ja seurantainfrastruktuuri tämän direktiivin soveltamisen todentamiseksi ottaen huomioon muun muassa jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2001/331/EY ([1]).

(24) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen seuraamiseksi on tarpeen saada tiedot yhteisössä markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painosta tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, lukumääristä sekä kerätyn, uudelleen käytetyn (jos mahdollista, myös uudelleen käytettyjen kokonaisten laitteiden), hyödynnetyn/kierrätetyn ja maastaviedyn, tämän direktiivin mukaisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määristä.

(25) Jäsenvaltiot voivat päättää panna tietyt tämän direktiivin säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välisin sopimuksin, edellyttäen että erityisvaatimukset täytetään.

(26) Komission olisi komiteamenettelyä noudattaen mukautettava tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen direktiivien tietyt säännökset, liitteessä IA mainittuihin luokkiin kuuluvien tuotteiden luettelo, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun materiaalien ja komponenttien valikoiva käsittely, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastoinnin ja käsittelyn tekniset vaatimukset sekä

([1]) EYVL L 118, 27.4.2001, s. 41.

▼B

merkitsemisessä käytettävä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tunnus.

(27) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tällä direktiivillä on tarkoitus ensisijaisesti ehkäistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä ennalta sekä edistää tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja, jotta loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrää voidaan vähentää. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelutoimia sähkö- ja elektroniikkalaitteitten elinkaaren aikana.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin, jos kyseinen laite ei kuulu osana sellaiseen muuntyyppiseen laitteeseen, johon ei sovelleta tätä direktiiviä. Liitteessä I B on luettelo tuotteista, jotka kuuluvat liitteessä I A mainittuihin luokkiin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan siten, ettei rajoiteta turvallisuus- ja terveysvaatimuksia koskevan yhteisön lainsäädännön eikä jätehuoltoa koskevan yhteisön erityislainsäädännön soveltamista.

3. Laitteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuusetujen turvaamiseen, sekä aseet, ammukset ja sotatarvikkeet eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Tämä ei kuitenkaan koske tuotteita, joita ei ole suunniteltu erityisesti sotilaalliseen käyttöön.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”sähkö- ja elektroniikkalaitteella” liitteessä I A mainittuihin luokkiin kuuluvaa laitetta, joka toimiakseen asianmukaisesti tarvitsee sähkövirtaa tai sähkömagneettista kenttää tai joka on tarkoitettu tällaisen virran tai kentän synnyttämiseen, siirtämiseen tai mittaamiseen ja joka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä tai enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;

b) ”sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla” sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua jätettä, mukaan lukien kaikki komponentit, osakokoonpanot ja kuluvat materiaalit, jotka ovat osa tuotetta silloin, kun se poistetaan käytöstä;

c) ”ennaltaehkäisyllä” toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen sisältämien materiaalien ja aineiden määrää ja ympäristöhaittoja;

d) ”uudelleenkäytöllä” kaikkia toimia, joissa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua tai sen komponentteja käytetään samaan tarkoitukseen, johon ne on suunniteltu. Uudelleenkäyttö sisältää keräyspisteisiin,

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

jakelijoille, kierrättäjille ja valmistajille palautettujen laitteiden tai niiden komponenttien jatketun käytön;

e) ’kierrätyksellä’ jätemateriaalien jälleenkäsittelyä tuotantoprosessissa alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin lukuun ottamatta energian hyödyntämistä, millä tarkoitetaan palavien jätteiden käyttöä energian tuottamiseen polttamalla niitä suoraan muiden jätteiden kanssa tai erikseen kuitenkin siten, että lämpö hyödynnetään;

f) ”hyödyntämisellä” soveltuvia toimia, joista säädetään direktiivin 75/442/ETY liitteessä II B;

g) ”loppukäsittelyllä” soveltuvia toimia, joista säädetään direktiivin 75/442/ETY liitteessä II A;

h) ”käsittelyllä” kaikkea toimintaa sen jälkeen, kun sähkö- ja elektroniikkalaitteet on toimitettu laitokseen puhdistusta, purkamista, murskaamista, hyödyntämistä tai loppukäsittelyn valmistelua varten, sekä muita sähkö- ja elektroniikkalaitteiden hyödyntämistä ja/tai loppukäsittelyä varten toteutettavia toimia;

i) ”tuottajalla” käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ([1]) tarkoitettu etäkauppa, kaikkia niitä, jotka

   i) valmistavat ja myyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteita omalla tuotemerkillään;

   ii) myyvät omalla tuotemerkillään edelleen muiden toimittajien tuottamia laitteistoja, kuitenkin siten, että jälleenmyyjää ei katsota tuottajaksi, jos tuottajan tuotemerkki esiintyy laitteistossa i alakohdan mukaisesti; tai

   iii) ammattimaisesti tuovat tai vievät sähkö- ja elektroniikkalaitteita johonkin jäsenvaltioon.

   Henkilöä, joka yksinomaan tarjoaa rahoitusta rahoitussopimuksen perusteella, ei pidetä tuottajana, ellei hän toimi myös tuottajana edellä i–iii alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

j) ”jakelijalla” niitä, jotka tarjoavat sähkö- tai elektroniikkalaitteita kaupallisesti niiden käyttäjille;

k) ”kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla” kotitalouksista peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua sekä kaupasta, teollisuudesta, laitoksista tai muualta peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, joka laatunsa ja määränsä vuoksi on samankaltaista kuin kotitalouksista peräisin oleva;

l) ”vaarallisilla aineilla tai valmisteilla” kaikkia aineita ja valmisteita, joita on pidettävä vaarallisina neuvoston direktiivin 67/548/ETY ([2]) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/45/EY ([3]) mukaisesti;

m) ”rahoitussopimuksella” laina-, leasing-, vuokraus- tai osamaksusopimusta tai -järjestelyä, joka liittyy laitteeseen, riippumatta siitä, määrätäänkö kyseisessä sopimuksessa tai järjestelyssä taikka lisäsopimuksessa tai -järjestelyssä, että laitteen omistusoikeus siirtyy tai voi siirtyä.

4 artikla

Tuotesuunnittelu

Jäsenvaltioiden on edistettävä sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla otetaan huomioon ja helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien purkamista ja hyödyntämistä sekä erityisesti sen uudelleenkäyttöä ja

([1]) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

([2]) EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/59/EY (EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1).

([3]) EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2001/60/EY (EYVL L 226, 22.8.2001, s. 5).

▼B

kierrätystä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta tuottajat eivät estä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä käyttämällä erityisiä suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai valmistusmenetelmiä, paitsi jos tällaisilla erityisillä suunnittelusta johtuvilla ominaisuuksilla tai valmistusmenetelmillä saavutetaan esimerkiksi ympäristönsuojelun tai turvallisuusmääräysten kannalta ylivoimaista hyötyä.

5 artikla

Erillinen keräys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely yhdessä lajittelemattoman yhdyskuntajätteen kanssa saatetaan mahdollisimman vähiin ja saavutetaan korkea keräysaste sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erikseen keräämisessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, että viimeistään 13 päivänä elokuuta 2005

a) on perustettu järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa tällaisen romun vähintään maksutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavia keräyspisteitä on käytettävissä erityisesti väestötiheyteen nähden riittävästi;

b) jakelijat ovat uutta tuotetta toimittaessaan vastuussa sen varmistamisesta, että tällainen romu voidaan palauttaa jakelijalle vähintään maksutta lukumääräisen vastaavuuden pohjalta, edellyttäen että romu vastaa tyypiltään myytyä laitetta ja sitä on käytetty samaan tarkoitukseen. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä säännöksestä, jos varmistetaan, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttaminen ei täten tule loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi ja että järjestelyt säilyvät maksuttomina loppukäyttäjille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

c) tuottajat voivat perustaa ja käyttää muista erillisiä ja/tai yhteisiä palautusjärjestelmiä kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle edellyttäen, että järjestelmät ovat tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta a ja b alakohtien soveltamista;

d) kansalliset tai yhteisön terveys- ja turvallisuusstandardit huomioon ottaen a ja b kohdan mukaisesta palautuksesta voidaan kieltäytyä sellaisen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, joka on saastunut ja aiheuttaa siten henkilöstölle terveys- tai turvallisuusriskin.

Jäsenvaltiot voivat säätää erityisjärjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiseksi edellä a ja b alakohdan mukaisesti, jos laitteet eivät sisällä oleellisia komponentteja tai jos ne sisältävät muuta jätettä kuin sähkö- ja elektroniikkalaiteromua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet huolehtivat muun kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu kuljetetaan 6 artiklan mukaisesti luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin, jollei laitteita kokonaisuudessaan käytetä uudelleen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltu uudelleenkäyttö ei johda tämän direktiivin ja erityisesti sen 6 ja 7 artiklan säännösten kiertämiseen. Erikseen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kerääminen ja kuljetus on toteutettava siten, että uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen soveltuvat komponentit ja kokonaiset laitteet käytetään uudelleen tai kierrätetään mahdollisimman tarkasti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 saavutetaan erilliselle keräykselle asetettu tavoite, joka on vähintään neljä kilogrammaa kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromua asukasta kohden vuodessa, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

▼B

Euroopan parlamentti ja neuvosto asettavat 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä uuden pakollisen tavoitteen komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioissa saadut tekniset ja taloudelliset kokemukset. Tavoite voidaan ilmoittaa prosenttiosuutena edellisinä vuosina kotitalouksille myytyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrästä.

6 artikla

Käsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet perustavat yhteisön lainsäädännön mukaisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyjärjestelmiä käyttäen parasta saatavilla olevaa käsittely-, hyödyntämis- ja kierrätystekniikkaa. Tuottajat voivat perustaa järjestelmät muista erillään tai yhteisesti. Käsittelyn on direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan noudattamisen varmistamiseksi sisällettävä vähintään kaikkien nesteiden poisto ja valikoiva käsittely tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

Liitteeseen II voidaan 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sisällyttää muita käsittelytekniikoita, joilla varmistetaan ainakin sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltiot voivat ympäristönsuojelutarkoituksia varten asettaa laadullisia vähimmäisnormeja kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylle. Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön tällaisia laadullisia normeja, on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee nämä normit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia toteuttavat laitokset ja yritykset hankkivat luvan toimivaltaisilta viranomaisilta direktiivin 75/442/ETY 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen voidaan vapauttaa direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta lupavaatimuksesta, jos toimivaltaiset viranomaiset suorittavat ennen rekisteröintiä tarkastuksen direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

Tarkastuksessa on varmistettava:

a) käsiteltävän jätteen laji ja määrä;

b) noudatettavat yleiset tekniset vaatimukset; ja

c) toteutettavat turvatoimet.

Tarkastus on tehtävä vähintään kerran vuodessa, ja jäsenvaltioiden on toimitettava sen tulokset komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia suorittavat laitokset ja yritykset varastoivat ja käsittelevät sähkö- ja elektroniikkalaiteromun liitteessä III säädettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai rekisteröinti sisältää kaikki ehdot, jotka ovat tarpeen 1 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamiseksi sekä 7 artiklassa asetettujen hyödyntämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Käsittelytoimet voidaan toteuttaa myös kyseisen jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolella edellyttäen, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun siirrossa noudatetaan Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkistamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93 ([1]).

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on viety yhteisöstä asetuksen (ETY) 259/93, tiettyjen jätteiden siirtoihin tiettyihin Taloudellisen

([1]) EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

▼B

yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuulumattomiin maihin sovellettavista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1420/1999 ([1]) ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisista tiettyihin OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) soveltumisalaan kuulumattomiin maihin suuntautuvien tiettyjen jätelajien siirtojen valvontamenettelyistä 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) 1547/1999 ([2]) mukaisesti, otetaan huomioon tämän direktiivin 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittujen velvoitteiden ja tavoitteiden täyttämisen osalta ainoastaan, jos maastaviejä voi osoittaa, että hyödyntäminen, uudelleenkäyttö ja/tai kierrätys on tapahtunut tämän direktiivin vaatimuksia vastaavalla tavalla.

6. Jäsenvaltioiden on rohkaistava käsittelylaitoksia ja -yrityksiä ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristön hallintajärjestelmiä noudattaen organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 761/2001 ([3]),

7 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet perustavat yhteisön lainsäädännön mukaisesti muista erillisiä tai yhteisiä järjestelmiä 5 artiklan mukaisesti erikseen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämiseksi. Jäsenvaltioiden on asetettava etusijalle kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttö. Kyseisiä laitteita ei ennen 4 kohdassa mainittua päivämäärää oteta huomioon laskettaessa 2 kohdassa asetettuja tavoitteita.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat täyttävät 6 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi toimitetun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta seuraavat tavoitteet 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä:

a) liitteen I A luokkiin 1 ja 10 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

   — hyödyntämisaste on nostettava vähintään 80 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

   — uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 75 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta;

b) liitteen IA luokkiin 3 ja 4 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

   — hyödyntämisaste on nostettava vähintään 75 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

   — uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 65 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta;

c) Liitteen I A luokkiin 2, 5, 6, 7 ja 9 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

   — hyödyntämisaste on nostettava vähintään 70 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

   — uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 50 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta;

([1]) EYVL L 166, 1.7.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2243/2001 (EYVL L 303, 20.11.2001, s. 11).

([2]) EYVL L 185, 17.7.1999, s 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2243/2001.

([3]) EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

▼B

d) kaasupurkauslamppujen osalta on uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus nostettava vähintään 80 prosenttiin lamppujen painosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava näiden tavoitteiden laskemista varten, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet pitävät kirjaa käsittelylaitokseen tulevan ja sieltä lähtevän ja/tai hyödyntämis- tai kierrätyslaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrästä, sen sisältämistä komponenteista, materiaaleista tai aineista.

Komissio vahvistaa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien materiaaleja koskevat erittelyt, joiden mukaisesti valvotaan, että jäsenvaltiot noudattavat tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja tavoitteita. Komissio tekee tätä toimenpidettä koskevan ehdotuksen viimeistään 13 päivänä elokuuta 2004.

4. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä komission ehdotuksesta uudet tavoitteet hyödyntämistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä varten sekä tarvittaessa koko laitteiden sekä liitteen I A luokkaan 8 kuuluvien tuotteiden osalta. Tavoitteita vahvistettaessa otetaan huomioon käytössä olevista sähkö- ja elektroniikkalaitteista ympäristölle koituva hyöty, kuten resurssien käytön tehokkuuden parantuminen materiaalien ja tekniikan kehityksen ansiosta. Tässä yhteydessä otetaan huomioon myös uudelleenkäyttöön, hyödyntämiseen ja kierrätykseen sekä tuotteisiin ja materiaaleihin liittyvä tekninen kehitys samoin kuin jäsenvaltioiden ja teollisuuden kokemukset.

5. Jäsenvaltioiden on edistettävä uusien hyödyntämis-, kierrätys- ja käsittelymenetelmien kehittämistä.

8 artikla

Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 13 päivään elokuuta 2005 mennessä tuottajat rahoittavat 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuihin keräyspisteisiin jätetyn kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta ainakin sen keräyksen, käsittelyn, hyödyntämisen ja ympäristöä säästävän loppukäsittelyn.

2. Niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen, kunkin tuottajan on osallistuttava 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamiseen omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden osalta. Tuottaja voi valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja asettaa tuotteen markkinoille saattaessaan vakuuden, joka osoittaa, että koko sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus on kunnossa ja että tuottaja merkitsee tuotteensa selvästi 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällaisella vakuudella varmistetaan, että tätä tuotetta koskevien 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoitus on kunnossa. Vakuus voidaan asettaa joko siten, että tuottaja osallistuu asianmukaisiin sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitusjärjestelmiin, tai kierrätysvakuutuksella taikka suljetulla pankkitilillä.

Keräyksestä, käsittelystä ja ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittavasta loppukäsittelystä aiheutuvia kustannuksia ei saa erikseen ilmoittaa ostajalle uusia tuotteita myytäessä.

3. Markkinoille ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajankohtaa saatetuista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun (”vanha jäte”) jätehuollosta aiheutuvien kulujen rahoitus on hankittava yhden tai useamman järjestelmän avulla, joihin kaikki kulujen syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan, esimerkiksi niiden laitetyypeittäin eriteltyjen markkinaosuuksien mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 8 vuoden siirtymäkauden ajan (10 vuotta liitteessä I A olevan luokan 1 osalta) tämän direktiivin voimaantulosta tuottajat saavat ilmoittaa ostajille uusia tuotteita myytäessä keräyksestä, käsittelystä ja ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittavasta loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset. Ilmoitetut kustannukset eivät saa ylittää todellisia kustannuksia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkauppana toimittavat tuottajat noudattavat tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia niiden laitteiden osalta, jotka on toimitettu siinä jäsenvaltiossa, jossa laitteen hankkija asuu.

▼M1

9 artikla

Muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat 13 päivään elokuuta 2005 mennessä muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä sekä ympäristöä säästävästä loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 13 päivään elokuuta 2005 mennessä sellaisista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus, jotka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2005 (”vanha jäte”), hoidetaan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa esitetyn mukaisesti.

Sellaisesta vanhasta jätteestä, joka korvataan uusilla vastaavilla tai saman käyttötarkoituksen omaavilla tuotteilla, aiheutuvien kustannusten rahoituksesta vastaavat asianomaisten tuotteiden tuottajat niitä toimittaessaan. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että muiden käyttäjien kuin kotitalouksien on osittain tai kokonaan vastattava tästä rahoituksesta.

Muun vanhan jätteen osalta huollon rahoituksesta vastaavat muut käyttäjät kuin kotitaloudet.

2. Tuottajat ja muut käyttäjät kuin kotitaloudet voivat tehdä sopimuksia muista rahoitustavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

▼B

10 artikla

Käyttäjille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalouksissa sähkö- ja elektroniikkalaitteita käyttävät saavat tarvittavat tiedot:

a) velvollisuudesta loppukäsitellä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua erillään lajittelemattomista yhdyskuntajätteistä ja velvollisuudesta kerätä kaikki sähkö- ja elektroniikkalaiteromu erikseen;

b) heidän käytettävissään olevista palautus- ja keräysjärjestelmistä;

c) siitä, miten he voivat vaikuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muunlaiseen hyödyntämiseen;

d) sähkö- ja elektroniikkalaitteissa olevista vaarallisista aineista aiheutuvista mahdollisista vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen;

e) liitteessä IV esitetyn tunnuksen merkityksestä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kuluttajat osallistuisivat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräykseen ja jotta kuluttajia kannustettaisiin helpottamaan uudelleenkäyttöä, käsittelyä ja hyödyntämistä.

3. Jotta sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely yhdessä lajittelemattoman yhdyskuntajätteen kanssa saatetaan mahdollisimman vähiin ja helpotetaan sen keräämistä erikseen, jäsenvaltioiden on

▼B

varmistettava, että tuottajat merkitsevät asianmukaisesti liitteessä IV esitetyllä tunnuksella sähkö- ja elektroniikkalaitteet, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen. Erityistapauksissa, jos se on tuotteen koon tai toiminnan vuoksi tarpeen, tunnus merkitään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden pakkaukseen, käyttöohjeisiin ja takuuseen.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat ja/tai jakelijat antavat kaikki tai osan 1–3 kohdassa tarkoitetuista tiedoista esimerkiksi käyttöohjeissa tai myyntipisteissä.

11 artikla

Käsittelylaitoksille annettavat tiedot

1. Helpottaakseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä sekä oikeaa ja ympäristön kannalta kestävää käsittelyä, huolto, ajantasaistaminen, uudistaminen ja kierrätys mukaan lukien, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tuottajat antavat käsittelylaitosten mahdollisesti tarvitsemat uudelleenkäyttöön ja käsittelyyn liittyvät tiedot kaikista markkinoille saatetuista uusista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tyypeistä yhden vuoden kuluessa niiden markkinoille saattamisesta. Mikäli uudelleenkäytöstä, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaavat laitokset katsovat sen tarpeelliseksi tämän direktiivin säännösten noudattamista varten, näissä tiedoissa yksilöidään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden komponentit ja materiaalit sekä vaarallisten aineiden ja valmisteiden sijainti sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajien on asetettava tiedot uudelleenkäytöstä, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaavien laitosten saataville käsikirjojen tai sähköisten välineiden muodossa (esimerkiksi CD-ROM, online-palvelut).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen markkinoille saatetun sähkö- tai elektroniikkalaitteen tuottaja käy yksiselitteisesti ilmi laitteessa olevasta merkinnästä. Jotta laitteen markkinoillesaattamispäivä kävisi kiistattomasti ilmi, on laitteessa oltava erityinen merkintä, josta käy ilmi, että laite on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen. Komissio edistää eurooppalaisten normien laatimista tätä tarkoitusta varten.

12 artikla

Tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava tuottajista rekisteri ja koottava vuotuiset tiedot, mukaan lukien selvityksiin perustuvat arviot, kussakin jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen, kaikilla tavoin kerättyjen ja uudelleen käytettyjen, kierrätettyjen ja hyödynnettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä maastaviedyn kerätyn romun määristä ja luokista painoina tai, jos se ei ole mahdollista, kappalemäärinä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkaupan avulla toimittavat tuottajat toimittavat tiedot 8 artiklan 4 kohdan vaatimusten noudattamisesta sekä niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määristä ja luokista, jotka on saatettu markkinoille siinä jäsenvaltiossa, jossa laitteen hankkija asuu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaadittavat tiedot toimitetaan komissiolle kahden vuoden välein 18 kuukauden kuluessa asianomaisen ajanjakson päättymisestä. Ensimmäinen tietojen toimittaminen kattaa vuodet 2005 ja 2006. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja sen käsittelyä koskevien tietokantojen perustamiseksi tiedot on toimitettava muodossa, josta määrätään vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava asianmukaisesta tietojen vaihdosta tämän kohdan noudattamiseksi erityisesti 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen käsittelytoimien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta kolmen vuoden välein sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamista.

▼B

Kertomuksen perustana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ([1]) 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen ajanjakson alkua, jota kertomus koskee. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

Ensimmäinen kolmivuotiskertomus koskee vuosia 2004—2006.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset.

13 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Muutoksista, jotka ovat tarpeen 7 artiklan 3 kohdan, liitteen I B (erityisesti kotitalouksien valaisimien, hehkulamppujen ja aurinkokennojen eli aurinkopaneelien mahdollista lisäämistä varten), liitteen II (erityisesti uusien teknisten ratkaisujen huomioon ottamiseksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyssä) sekä liitteiden III ja IV mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, päätetään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio kuulee muun muassa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia, kierrättäjiä, käsittelijöitä sekä ympäristö-, työntekijä- ja kuluttajajärjestöjä ennen liitteiden muuttamista.

14 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi säädettyjen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

16 artikla

Tarkastukset ja seuranta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin oikea soveltaminen todennetaan tarkastuksilla ja seurannalla.

17 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 13

([1]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

päivään elokuuta 2004 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 6 artiklan 6 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan sekä 11 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välillä tehdyillä sopimuksilla. Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;

b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;

c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua ja joka toimitetaan komissiolle;

d) saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne saatetaan yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti;

e) toimivaltaiset viranomaiset valvovat sopimuksen avulla saavutettua edistystä; ja

f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

4. a) Kreikka ja Irlanti, jotka

— kierrätysinfrastruktuurinsa yleisten puutteiden,

— yleisten maantieteellisten olosuhteidensa, kuten pienten saarien suuren määrän ja maaseutu- ja vuoristoalueiden,

— yleisesti vähäisen väestön tiheyden, ja

— sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kulutuksen vähäisyyden johdosta,

eivät pysty saavuttamaan joko 5 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua keräystavoitetta tai 7 artiklan 2 kohdassa mainittuja hyödyntämistavoitteita ja jotka kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ([1]) 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti ja jotka voivat pyytää sanotussa artiklassa mainitun määräajan pidentämistä,

voivat pidentää tämän direktiivin 5 artiklan 5 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja enintään 24 kuukaudella.

Näiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiaa koskevista päätöksistään komissiolle viimeistään silloin, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

b) Komissio ilmoittaa näistä päätöksistä muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille.

5. Komissio toimittaa viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamisesta saatuihin kokemuksiin perustuvan kertomuksen, jossa keskitytään erityisesti jätteen erillistä keräämistä, käsittelyä ja hyödyntämistä sekä rahoitusta koskeviin järjestelmiin. Selvityksen on lisäksi perustuttava tekniikan kehitykseen, saatuihin kokemuksiin, ympäristövaatimuksiin sekä sisämarkkinoiden toimintaan. Selvitykseen

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia tämän direktiivin näitä seikkoja koskevien säännösten muuttamiseksi.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I A

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat

1. Suuret kodinkoneet
2. Pienet kodinkoneet
3. Tieto- ja teletekniset laitteet
4. Kuluttajaelektroniikka
5. Valaistuslaitteet
6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)
7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet
8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta siirteitä ja infektoituvia tuotteita)
9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet
10. Automaatit

▼B

LIITE I B

Luettelo tuotteista, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan ja liitteessä I A mainittuihin luokkiin

1. Suuret kodinkoneet

Suuret kylmälaitteet

Jääkaapit

Pakastimet

Muut suuret laitteet, joita käytetään elintarvikkeiden jäähdyttämiseen, säilyttämiseen ja varastointiin

Pesukoneet

Vaatteiden kuivauslaitteet

Astianpesukoneet

Ruuanlaittoon käytettävät laitteet

Sähköuunit

Sähköliedet

Mikroaaltouunit

Muut suuret laitteet, joita käytetään ruoan valmistukseen tai elintarvikkeiden käsittelyyn

Sähköiset lämmityslaitteet

Sähköiset lämpöpatterit

Muut suuret laitteet, joita käytetään huoneiden, vuoteiden ja istuinten lämmittämiseen

Sähkötuulettimet

Ilmastointilaitteet

Muut tuuletus-, poistotuuletus- ja ilmanvaihtolaitteet

2. Pienet kodinkoneet

Pölynimurit

Mattoharjat

Muut siivouskoneet

Ompelu-, neulonta- ja kutomakoneet sekä muut koneet tekstiilien käsittelyä varten

Silitysraudat ja muut koneet tekstiilien silitystä, mankelointia ja muuta huoltoa varten

Leivänpaahtimet

Pöytägrillit

Kahvimyllyt, kahvinkeittimet ja laitteet purkkien tai pakkausten avaamista tai sulkemista varten

Sähköveitset

Hiustenleikkuukoneet, hiustenkuivaimet, sähköhammasharjat, parranajokoneet, sähköhierojat ja muut vartalonhoitovälineet

Kellot ja aikaa mittaavat, osoittavat ja tallentavat laitteet

Vaa'at

3. Tieto- ja teletekniset laitteet

Keskitetty tietojenkäsittely:

Keskustietokoneet

Minitietokoneet

Tulostimet

Henkilökohtainen tietojenkäsittely:

Henkilökohtaiset tietokoneet (PC) (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Kannettavat tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Sylimikrot

▼B

Kämmenmikrot

Kirjoittimet

Kopiokoneet

Sähkökirjoituskoneet

Tasku- ja pöytälaskimet

sekä muut tuotteet tai laitteet tietojen sähköistä keräämistä, tallentamista, käsittelyä, esittelyä tai välittämistä varten

Päätelaitteet ja -järjestelmät

Telekopiolaitteet

Teleksit

Puhelimet

Maksulliset puhelimet

Johdottomat puhelimet

Matkapuhelimet

Puhelinvastaajat

ja muut tuotteet tai laitteet äänen, kuvan tai muun tiedon välittämiseksi telelaitteiden avulla

4. Kuluttajaelektroniikka

Radiot

Televisiot

Videokamerat

Videonauhurit

Hifinauhurit

Äänentoistolaitteet

Soittimet

sekä muut tuotteet tai laitteet äänen tai kuvan tallentamista ja toistamista varten, mukaan lukien äänen ja kuvan levittämiseen tarkoitetut muut signaalit ja tekniikat kuin televiestintä

5. Valaistuslaitteet

Loisteputkivalaisimet kotitalouksien valaisimia lukuun ottamatta

Loisteputket

Pienloistelamput

Korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput

Matalapaineiset natriumlamput

Muut valaistuslaitteet tai laitteet valaistuksen suuntaamista ja säätämistä varten hehkulamppuja lukuun ottamatta

6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei'itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai koneet niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut

7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet

Sähköjunat tai kilpa-autoradat

Videopelien kädessä pidettävät ohjauspäätteet

▼B

Videopelit

Tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutua jne. varten

Sähkö- tai elektroniikkakomponentteja sisältävät urheiluvälineet

Kolikkoautomaatit

8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta siirteitä ja infektoituvia tuotteita)

Sädehoitolaitteet

Kardiologiset laitteet

Dialyysilaitteet

Hengityskoneet

Isotooppilääketieteen laitteet

In vitro -diagnostiikassa käytettävät laboratoriolaitteet

Analysaattorit

Pakastimet

Hedelmöitystestit

Muut laitteet sairauden, vamman tai invaliditeetin havaitsemiseksi, estämiseksi, seuraamiseksi, hoitamiseksi ja lievittämiseksi

9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet

Paloilmaisimet

Lämmityksen säätölaitteet

Termostaatit

Kotitalouksissa tai laboratorioissa käytettävät mittaus-, punnitus- ja säätölaitteet

Muut teollisuuslaitoksissa käytettävät valvonta- ja ohjauslaitteet (esim. ohjauspaneelit)

10. Automaatit

Lämminjuoma-automaatit

Kuumien ja kylmien juomien pullo- ja tölkkiautomaatit

Kiinteiden tuotteiden automaatit

Raha-automaatit

Erilaiset tuoteautomaatit

▼B

LIITE II

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun materiaalin ja jätekomponenttien 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva käsittely

1. Ainakin seuraavat aineet, valmisteet ja komponentit on poistettava kaikista erikseen kerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta:
   - — polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sisältävät kondensaattorit polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY ([1]) mukaisesti,
   - — elohopeaa sisältävät jätekomponentit, kuten katkaisimet ja taustavalolamput,
   - — paristot,
   - — matkapuhelinten ja muiden laitteiden painetut piirilevyt, jos piirilevyt ovat suurempia kuin 10 cm^2,
   - — väriainekasetit, nestemäiset ja tahnamaiset sekä väriaineet,
   - — bromattuja palonestoaineita sisältävät muovit,
   - — asbestijätteet ja asbestia sisältävät komponentit,
   - — katodisädeputket,
   - — täysin halogenoidut kloorifluorihiilivedyt (CFC), osittain halogenoidut kloorifluorihiilivedyt (HCFC) tai fluorihiilivedyt (HFC), hiilivedyt (HC),
   - — kaasupurkauslamput,
   - — yli 100 cm^2:n kokoiset nestekidenäytöt (sekä tarvittaessa niiden kotelot) ja kaikki näytöt, joiden taustavalona on kaasupurkauslamppu,
   - — ulkopuoliset sähkökaapelit,
   - — vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 5 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission direktiivin 97/69/EY ([2]) mukaisia tulenkestäviä keraamisia kuituja sisältävä komponentit,
   - — radioaktiivisia aineita sisältävät komponentit, lukuun ottamatta perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom ([3]) 3 artiklassa ja liitteessä I säädetyt raja-arvot alittavia komponentteja,
   - — ongelmallisia aineita sisältävät elektrolyyttikondensaattorit (korkeus > 25 mm, halkaisija > 25 mm tai suhteellisesti samankokoinen).

   Nämä aineet, valmisteet ja komponentit on käsiteltävä tai hyödynnettävä direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan mukaisesti.

2. Erikseen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun komponentit on käsiteltävä seuraavasti:
   - — katodisädeputket: fluoresoiva pinnoite on poistettava,
   - — sellaisia kaasuja sisältävät laitteet, jotka heikentävät otsonikerrosta tai joiden ilmastoa lämmittävä vaikutus (GWP) on suurempi kuin 15 ja joita käytetään esimerkiksi eristysvaahdossa ja jäähdytysnesteputkistossa: nämä kaasut on erotettava ja tuhottava asianmukaisesti. Otsonikerrosta heikentävät kaasut on käsiteltävä otsonikerrosta heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 ([4]) mukaisesti,
   - — kaasupurkauslamput: elohopea on poistettava.

3. Ympäristönäkökohdat sekä uudelleenkäytön ja kierrättämisen toivottavuus huomioiden 1 ja 2 kohtaa sovelletaan siten, ettei estetä komponenttien tai kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttöä ja kierrättämistä ympäristöä säästävällä tavalla.

4. Komissio arvioi 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mahdollisimman pian, onko
   - — matkapuhelinten painettuja piirilevyjä ja
   - — nestekidenäyttöjä

   koskevia kohtia syytä muuttaa.

([1]) EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.
([2]) EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19.
([3]) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.
([4]) EYVL L 244, 29.9.2000, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2039/2000 (EYVL L 244, 29.9.2000, s. 26).

▼B

LIITE III

6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tekniset vaatimukset

1) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastointipaikat (mukaan lukien väliaikainen varastointi) ennen niiden käsittelyä (rajoittamatta direktiivin 1999/31/EY vaatimuksia)
   - — Läpäisemättömillä pinnoilla varustetut tarkoituksenmukaiset alueet, joissa on käytettävissä laitteet nestevuotojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet
   - — Tarkoituksenmukaisten alueiden vedenkestävä peite
2) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelypaikat
   - — Vaa'at käsiteltyjen jätteiden painon mittaamiseksi
   - — Läpäisemättömät pinnat ja vedenkestävä peite tarkoituksenmukaisilla alueilla, joissa on käytettävissä laitteet nestevuotojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet
   - — Purettujen varaosien tarkoituksenmukaiset varastointimahdollisuudet
   - — Tarkoituksenmukaiset varastointisäiliöt paristojen, polykloorattuja bifenyylejä ja polykloorattuja terfenyylejä sisältävien (PCB/PCT) kondensaattorien ja muiden vaarallisten jätteiden, kuten radioaktiivisten aineiden, varastoimista varten
   - — Terveys- ja ympäristönsäädösten mukaiset vedenkäsittelylaitteet.

▼B

LIITE IV

Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden merkitsemisessä käytettävä tunnus

Seuraavassa kuvassa esitetään tunnus, joka osoittaa, että sillä merkityt sähkö- ja elektroniikkalaitteet on kerättävä erikseen. Tunnus on merkittävä laitteisiin näkyvästi, selvästi ja pysyvästi.

